

1 Istnienie szczególnego postępowania w sprawie drobnych roszczeń

Zwyczajną procedurą w przypadku drobnych roszczeń jest procedura wytoczenia powództwa (*dagvaardingsprocedure*) w wydziale rejonowym sądu okręgowego (*sector kanton van de rechtbank*). Jest to zwykła procedura wytoczenia powództwa z pewnymi uproszczeniami proceduralnymi. Jeżeli rozprawa odbywa się w wydziale rejonowym sądu okręgowego, nie obowiązuje przymus adwokacki.

W sprawach transgranicznych w obrębie UE można również skorzystać z europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń. Postępowanie to można wykorzystać również w przypadku, gdy dłużnikiem jest:

inne przedsiębiorstwo,
organizacja,
klient.

W niderlandzkim prawie obowiązuje [ustawa wykonawcza do europejskiego rozporządzenia w sprawie drobnych roszczeń](#) (ustawa z dnia 29 maja 2009 r. wykonująca rozporządzenie (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiające europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń).

1.1 Zakres postępowania, próg

Wydział rejonowy sądu okręgowego rozpoznaje:

sprawy dotyczące roszczeń o wartości nieprzekraczającej 25 000 euro;
sprawy dotyczące roszczeń o nieokreślonej wartości, która najprawdopodobniej nie przekracza 25 000 euro.

Ponadto sąd ten orzeka w sprawach z zakresu prawa pracy, umów najmu, umów sprzedaży konsumenckiej i kredytu konsumenckiego, a także rozpatruje odwołania w sprawie mandatów oraz sprawy dotyczące wykroczeń. Zajmuje się też kwestiami zarządzania masą spadkową, likwidacji masy spadkowej, kurateli oraz odrzucenia lub przyjęcia spadku. Więcej informacji o wytaczaniu powództwa w wydziale rejonowym sądu okręgowego można znaleźć [tutaj](#).

W sądzie tym rozpatruje się również sprawy objęte europejskim postępowaniem w sprawie drobnych roszczeń. Maksymalną wartość sporu dla europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń ustalono w [rozporządzeniu \(WE\) nr 861/2007](#) na 5 000 euro.

1.2 Stosowanie postępowania

Nie istnieje szczególne postępowanie przed wydziałem rejonowym sądu okręgowego. Zasadniczo procedura wytoczenia powództwa ma zastosowanie zarówno w przypadku sądu okręgowego (*rechtbanken*), jak i jego wydziału rejonowego. Istotną różnicę stanowi fakt, że w sprawach rozpoznawanych w wydziale rejonowym strony mają prawo prowadzić własną sprawę samodzielnie, natomiast w innych sprawach (rozpoznawanych przez sąd okręgowy) strony musi reprezentować adwokat. Zob. pkt 1.4 poniżej. Ponadto wydział rejonowy rozstrzyga sprawy w składzie jednoosobowym, tj. sędzia orzeka samodzielnie.

Zasady dotyczące procedury wszczynanej po wniesieniu pozwu (*verzoekschriftprocedure*) mają zastosowanie do europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń.

1.3 Formularze

Postępowanie w wydziale rejonowym sądu okręgowego zazwyczaj wszczyna się w drodze wytoczenia powództwa. Najważniejszymi elementami pozwu są: wskazanie roszczenia (określenie przedmiotu sporu) i jego uzasadnienie (okoliczności faktyczne i prawa, które stanowią podstawę pozwu).

Postępowanie toczące się w wydziale rejonowym wyróżnia się kilkoma elementami:

pozwany zostaje wezwany do sądu okręgowego A, sprawa toczy się jednak przed sędzią wydziału rejonowego zasiadającego w głównej jednostce sądu A lub w określonej jednostce rejonowej sądu A;

jeżeli powoda reprezentuje upoważniony pełnomocnik, pozew musi zawierać imię i nazwisko oraz adres upoważnionego pełnomocnika.

W europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń powództwo wytacza się przez złożenie [formularza A](#). Pozew należy złożyć w sądzie właściwym dla danej sprawy.

1.4 Pomoc

W sprawach rozpoznawanych w wydziale rejonowym strony mają prawo prowadzić własną sprawę. Oznacza to, że nie istnieje przymus adwokacki.

Dozwolona jest również pomoc ze strony upoważnionego pełnomocnika, którym nie musi być adwokat. W kwestii zwrotu kosztów poniesionych na pokrycie honorarium adwokata zobacz również pkt 1.8 poniżej.

W postępowaniu europejskim strony również nie muszą być reprezentowane przez adwokata ani innego doradcę prawnego.

1.5 Zasady dotyczące przeprowadzania dowodów

Obowiązują zwykłe przepisy prawa dotyczące przeprowadzania dowodów. Zgodnie z przepisami prawa niderlandzkiego dotyczącymi przeprowadzania dowodów sędzia dysponuje zasadniczo swobodą oceny przedstawionych dowodów. Art. 9 wyżej wymienionego rozporządzenia (WE) nr 861/2007 reguluje przeprowadzanie dowodów w postępowaniu europejskim.

1.6 Procedura pisemna

Istnieją [krajowe przepisy procesowe regulujące rolę wydziałów rejonowych w sprawach cywilnych](#) (*Landelijk Procesreglement voor rolzaken kanton*).

Dokumenty na piśmie można składać w sekretariacie wydziału rejonowego przed wyznaczonym terminem rozprawy, jak również w dniu rozprawy.

Twierdzenia i wnioski można składać ustnie w postępowaniu w wydziale rejonowym. Chociaż postępowanie europejskie przebiega w formie procedury pisemnej, istnieje możliwość przeprowadzenia rozprawy, jeżeli sędzia uzna to za konieczne lub na wniosek jednej ze stron.

1.7 Treść orzeczenia

Wyrok musi zawierać:

imiona i nazwiska oraz adresy stron i ich upoważnionych pełnomocników lub adwokatów;
stanowiska stron;
informacje na temat przebiegu postępowania;
informacje o tym, czy strony stawiły się na wezwanie, oraz twierdzenia stron;

uzasadnienie orzeczenia zawierające okoliczności faktyczne i kwestie uwzględnione przez sędziego;
rozstrzygnięcie wydane przez sędziego;
imię i nazwisko sędziego;
postanowienie w sprawie zasądzenia kosztów sądowych;
datę wydania wyroku.
Wyrok zawiera też podpis sędziego.

1.8 Zwrot kosztów

W przypadku powództwa wytoczonego w wydziale rejonowym należy liczyć się z koniecznością poniesienia następujących kosztów: opłaty sądowej za wniesienie pozwu, części kosztów zasądzonych przez sąd oraz kosztów pomocy prawnej.

Opłatę sądową za wniesienie pozwu należy uiścić w chwili wniesienia sprawy do sądu. Wysokość opłaty zależy od charakteru sprawy. W praktyce wspomnianą kwotę pokrywa adwokat, a następnie pobiera ją od klienta. Sędzia może nakazać stronie przegrywającej pokrycie kosztów poniesionych przez drugą stronę. Jeżeli żadna ze stron nie wygrała sprawy w całości, każda strona pokrywa poniesione przez siebie koszty. **Koszty** zasądzone przez sąd mogą również obejmować koszty pomocy prawnej, a także koszty przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków lub biegłych, koszty dojazdu i utrzymania, koszty odpisów i inne koszty pozasądowe.

Zgodnie z prawem niderlandzkim osoby znajdujące się w trudnej sytuacji materialnej mają możliwość uzyskać zwrot części kosztów pomocy prawnej. Uzyskanie pomocy prawnej finansowanej ze środków publicznych nie jest możliwe w przypadku wszystkich spraw rozpoznawanych przez wydział rejonowy. Jeżeli uzyskanie tego rodzaju pomocy prawnej jest możliwe, strona postępowania również uiszcza część kosztów pomocy prawnej w wymiarze zależnym od jej sytuacji materialnej. Wniosek o pokrycie części kosztów pomocy prawnej składa adwokat do **Rady ds. Pomocy Prawnej** (Raad voor rechtsbijstand). Kwestię tę reguluje ustawa o pomocy prawnej (Wet op de Rechtsbijstand). Rozdział III A wspomnianej ustawy zawiera przepisy dotyczące przyznawania pomocy prawnej w transgranicznych sprawach sądowych na terenie UE.

1.9 Możliwość odwołania

Od wyroków wydanych przez sędziego wydziału rejonowego sądu okręgowego można wnieść apelację do sądu apelacyjnego. Apelacja przysługuje tylko wówczas, gdy wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 1 750 euro. Apelację można wnieść w terminie 3 miesięcy od daty wydania wyroku. Od orzeczenia wydziału rejonowego sądu okręgowego w ramach europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń również przysługuje odwołanie. Ostatnia aktualizacja: 10/05/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.